

udelukkende modvirkes ved en saa hyppig Udskylning som muligt. Den Frygt, som er kommet til Orde, dels fra det ærede Medlems Side, dels og navnlig fra det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' (Foss) Side med Hensyn til den Vanskelighed, som kan opstaa ved Materialvandringen, Frykten for, at Løbet kunde blive lukket for længere Tid og paa meget ubelejlig Tid, ser jeg mig nu ikke i Stand til at argumentere imod udover, hvad der findes i Kommissionsbetænkningen. Men jeg synes ogsaa, at hvad der der staar, lyder særdeles beroligende. Man vil sikre Gennemstrømning ved Anlæg af et Ledeværk paa Sydsiden, og Vandbygningsdirektøren, som har haft Planen til Gennemsyn og Bedømmelse, er i alt væsentligt enig med Kommissionen og mener kun, at Planen vil fuldstændiggøres, hvis man ogsaa anlægger et Ledeværk paa Nordsiden. Det er muligt, hvis man endelig skal gennemføre denne Sag, at man lige saa godt kunde bekvemme sig til at træffe denne Forholdsregel med det samme, men derudover har jeg ikke forstaaet, at Vandbygningsdirektørens Betæneligheder gik. Jeg har forstaaet, at Vandbygningsdirektørens Betæneligheder ikke gaar saa vidt som de, der har fundet Udtryk i den af Docent Munch-Petersen udgivne Pjece.

De Bemærkninger, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) fremførte, indeholdt jo fuld Tilslutning til den tekniske Løsning af Spørgsmaalet, saaledes som den foreslaas her, men de aabnede paa den anden Side Perspektiver, som synes mig overordentlig lidet tiltalende. Det er egentlig Forudsætningen fra min Side, at her skulde finde en endelig Løsning Sted. Dette skulde dog forhaabentlig være det yderste, hvortil Staten strakte sig paa dette Omraade. Jeg vil derfor med megen Interesse og med stor Sympati se den Side af Sagen undersøgt, saa godt som det overhovedet er muligt, igennem Udvalgets Arbejde, den Side af Sagen, som angaar det foreslaaede Anlægs Tilstrækkelighed og Holdbarhed, og skulde man ikke naa til et meget tilfredsstillende Resultat paa dette Omraade, maa jeg for mit Vedkommende erklære, at i saa Fald vilde jeg finde det meget betænkeligt at gaa videre. Jeg vilde finde det meget betænkeligt at slaa ind paa en Vej med de Perspektiver, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har oprullet for os i Dag. Mit Motiv til at gaa med til en Ordning som denne er nemlig først og fremmest, at jeg synes, det kunde være ønskeligt en

Gang for alle at faa Ende paa denne Sag. At opretholde et Øvelsessted for vore Vandbygningsingeniører fra nu af til evig Tid paa dette Sted af Vestkysten forekommer mig dog at være for stort et Offer at bringe Videnskaben. Imidlertid haaber jeg, at man, selv om denne Undersøgelse foretages med Grundighed og Alvor, vil lade Arbejdet foregaa saa hurtigt, som det med dette Hensyn for Øje kan ske. Jeg saa gerne, at man naaede til en Afslutning af denne Sag, navnlig hvis jeg kunde gøre Regning paa at finde Tilslutning til det, der for mig er en væsentlig Omstændighed ved Sagen, nemlig at Beboerne selv paa den ene eller anden Maade bidrager til den økonomiske Løsning af Spørgsmaalet.

S. Sørensen: Det drejer sig her om et Spørgsmaal, som har været levende, saa længe jeg har haft Sæde i dette Ting, og det er dog allerede ikke saa faa Aar. Men længe før den Tid, allerede som Dreng, hørte jeg Tale om denne Sag. Den er jo ikke ordnet endnu, og jeg slutter mig nærmest til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, idet heller ikke jeg tror, at det Lovforslag, vi behandler i Dag, indeholder den endelige Løsning, selv om det bliver vedtaget. Saa simpel er Sagen slet ikke.

Jeg vil tillade mig at minde om, at alle de Kommissioner, der har været nedsatte i de senere Aar, kun har haft den Opgave at gøre Udløbet ved Hvide Sande stabilt, saaledes at Udløbet kunde blive ved at være der. Det kan man jo sige er en begrænset Opgave. Disse Kommissioner har ikke haft ganske frit Spil til at paa-vise ogsaa andre Steder og andre Forhold, som eventuelt kunde bidrage til Opgavens Løsning. I Skrivelse af 1. September 1914 til den sidste Kommission, den, over hvis Betænkning Lovforslaget er bygget, bruges det Udtryk, at den skal undersøge det og det, særlig med Hensyn til Hvide Sande. Ministeren brugte det samme Udtryk, „særlig“ ved Fremsættelsen af Lovforslaget. Derfor har jeg Ret til at hævde, at disse Kommissioner til en vis Grad har været bundne paa Forhaand. Det var derimod ikke de ældre Kommissioner, saaledes ikke Kommissionen af 1900, og dens Betænkning var fuldt saa grundig, bedre skematiseret og bedre at overse end den Betænkning, som den sidste Kommission har afgivet, endskønt jeg indrømmer, at der er mange gode Oplysninger deri, og at det allermeste er taget med. Kommissionen har jo bestaaet af dels tekniskkyndige